

disciplin var noget slemt, noget grimt og skadeligt, og man paaberaabte sig meget ofte Grundlovens § 55. Jeg skal derom sige, at Partidisciplin efter min Mening er en udmærket Ting, naar den er Frugten af en historisk, organisk Vækst i et Parti, der bindes sammen af fælles Overbevisning, Kammeratskab, fælles Forstaaelse af de fleste Sager, som kommer til at foreligge, og saadan er Partidisciplinen i Socialdemokratiet. Den er organisk opvokset, og saa er den et udmærket Middel for et Parti til at kæmpe sine Sager frem. Men for det konservative Folkeparti mangler der en saadan organisk opvokset fælles Forstaaelse, og derfor har det vist sig, at det er bedst for Fremskridtet, naar Partiet gaar i Stykker.

Men til syvende og sidst er Sagen den, at det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen erklærede, at han her stemte mod sin retslige og saglige Overbevisning. Jeg spørger da det ærede Medlem — jeg spurgte for Resten før om forskellige Ting, men fik ikke Svar derpaa, og det faar nu være —, hvorledes han forener dette med Grundlovens § 55, der siger, at Rigsdagsmændene er ene bundne ved deres Overbevisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Vælgere. Og hvordan har to af hans Partis Medlemmer kunnet staa fast? De har altsaa ikke været bundet af Partidisciplinen, de er altsaa ikke bremsset af en Partibeslutning? Hvorfor kan det ærede Medlem ikke ogsaa staa fast? Er det Vælgerstemninger og Strømninger i hans specielle Valgkreds, der spiller med ind, medens det ikke spiller nogen saa stor Rolle i de to andre Medlemmers Valgkredse?

H. F. Ulrichsen: Jeg vil først berolige det ærede Medlem Hr. Borgbjerg: der findes aldeles ingen Partibeslutning og aldeles ingen Ordre fra mine Vælgere, der har faaet mig til at ændre min Stilling i denne Sag. Jeg bilder mig ind, at den politiske Argumentation, som jeg har forsøgt at komme med, er tilstrækkelig til at dække min Samvittighed, den Samvittighed, som jo skal dækkes i Overensstemmelse med Grundlovens § 55.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at der er en Mulighed for at faa hele dette Spørgsmaal for Domstolene inden 1. April 1928, idet der findes en Kategori af Invalidere, som ikke er beskyttet paa nogen som helst Maade, nemlig de Folk, som er blevet Invalidere, men ikke har faaet tilkendt Invalidrente før Lovens Ikrafttræden. En saadan Person vil straks blive nedskaaet med det fulde Beløb og vil være i Stand til at bringe Sagen frem for Dom-

stolene, og hvis en saadan Person gjorde det og Domstolene virkelig skulde sige, at hans Sag stod saaledes, at en Nedskaering ikke vilde være rigtig eller vilde være ulovmedholdelig, maatte man sige, at saa meget desto mere forkert maatte det være for de Folks Vedkommende, der alt havde faaet tildelt Invalidrente.

Holstein: Jeg vil paa ny fremhæve, at Stillingen i Tinget i Øjeblikket er den, at Fællesudvalgets Flertalsindstilling staar og falder med det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, en Jurist, en Lovens og Rettens Mand, som har været Tilhænger, varm og begejstret Tilhænger af det Retsstandpunkt, som det ærede Medlem Hr. Axel Møller har forfægtet. Til min store Beklagelse har jeg ikke Artiklen i „Aarhus Stiftstidende“ med her i Tinget, for ellers vilde jeg gerne have konfronteret baade det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen og det høje Ting med den paagældende Artikel, saa man kunde have set, hvad det er for en Kovending — her kan man anvende Udtrykket Kovending —, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har foretaget. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at det i mange Tilfælde i Politik er nødvendigt at tage Opportunitetshensyn, paa ingen Maade, men jeg vil bestemt hævde, at det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen lige saa lidt som hans Partifæller de ærede Medlemmer Hr. Fraenkel og Hr. Axel Møller af opportunistiske Grunde, af parlamentariske eller storpolitiske Grunde er nødsaget til at forlade Retsstandpunktet. Der er ikke nogen som helst Nødvendighed for det, saa det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen kan umuligt henvide til, at jeg som staaende udenfor de store Partier har en lettere Stilling i denne Sag end det ærede Medlem, der staar midt i det konservative Folkepartis Unighed. Dette Spørgsmaal er jo ikke gjort til et Partispørgsmaal, og det vil ikke under nogen Omstændigheder kunne gøres til et Kabinetsspørgsmaal af den høje Regering, saa det ærede Medlem har den fuldkomneste Frihed til uden at behøve at tage opportunistiske gradvise Hensyn at fastholde sit oprindelige Retsstandpunkt. Der er ikke tvingende Grunde af opportunistisk Art, der nøder ham til at forlade det, saa hele det ærede Medlems Argumentation gælder til Wandsbeck. Derfor, naar denne Sag staar og falder med det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, som har indviklet sig selv i saa haabløse Modsigelser, som det ærede Medlem har i denne Sag, forekom-